

Vásárosdombó, 1905. július 19. – Pécs, 1957. június 10.

Apja földműves volt. Fia elemi iskolát végzett, majd 11 kat. holdon gazdálkodott. 1935-ben belépett a Független Kisgazdapártba, községi elnök és a sásdi járás kisgazda titkára lett. 1938-ba részt vett a párt Baranya vármegyei titkárképző tanfolyamán, a következő évben a választásokon korteskedett. 1945. januárban kinevezték a hegyháti járás kormány megbízottjának, majd a Vásárosdombói Nemzeti Bizottság elnöke lett. 1945. márciustól a Baranya vármegyei törvényhatósági bizottság tagja volt, részt vett a kisgazdapárt újjászervezésében, 1945. augusztus 20-án bekerült az FKGP országos intézőbizottságába. Az 1945. november 4-i választásokon az FKGP Baranya-Tolna vármegyei választókerületben nemzetgyűlési képviselővé választották, bekerült a Magyar Parasztszövetség országos nagyválasztmányába. 1945 nyarán közreműködött a Magyar Parasztok Termelő-, Értékesítő és Fogyasztási Szövetkezete megalakításában, a szervezet egyik alelnökévé választották. 1947 nyarán Nagy Ferenc lemondása után kilépett a kisgazdapártból. Az 1947. augusztus 31-i választásokon a Magyar Függetlenségi Párt jelöltje volt, de nem jutott be a törvényhozásba. Birtokára visszavonulva gazdálkodott, de az 1950-es évek elején kulákként helyezték. A földműveléssel felhagyva Ózdon, Sztálinvárosban, majd Budapesten vállalt munkát. 1956 októberében részt vett a FKGP Baranya megyei újjászervezésében. 1957 tavaszán többször őrizetbe vették, súlyosan bántalmazták, aminek következtében elhunyt.